

ת"פ 76146/07/19 - מדינת ישראל נגד נועם צבי יהודה יפרח

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 76146-07-19 מדינת ישראל נ' יפרח(עצור/אסיר
בפיקוח)

בפני	כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין:	מדינת ישראל
ע"י ב"כ מתמחה הלא זועבי	המאשימה
נגד	
נועם צבי יהודה יפרח	
ע"י ב"כ עו"ד חן הולנדר	הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והפרת הוראה חוקית.

ביום 25.7.19 הוגשה נגד הנאשם תלונה על תקיפה ואיומים. בעקבות התלונה נחקר הנאשם במשטרה וביום 26.7.19 שוחרר למעצר בית בן 3 ימים. בין יתר תנאי השחרור נאסר עליו ליצור קשר עם המתלונן. ביום 27.7.19 סמוך לשעה 23:30, הגיעו שוטרים ליישוב שבו מתגורר הנאשם, בעקבות פנייתו של המתלונן למשטרה, בטענה שהנאשם הפר את תנאי השחרור שלו. כשהבחינו השוטרים בנאשם כשהוא ברכבו, הורו לו לעצור. חרף הוראת השוטרים החל הנאשם בנסיעה מהירה, פנה לדרך חשוכה ללא מוצא והתחבא בין השיחים. השוטרים קראו לנאשם לצאת ממחבואו ולהזדהות אך הוא לא ענה. בעוד השוטרים תרים אחר הנאשם, הגיע למקום אביו של הנאשם. למשמע קולו של האב יצא הנאשם ממחבואו וקרא לאביו. בשלב זה שלף אחד השוטרים אקדח טייזר וכיוון אותו לעבר הנאשם. האב שאל את השוטר מה רוצים מבנו והשוטר השיב כי בכוונתו לעצור את הנאשם. האב צעק לעבר השוטר "אתה לא עוצר אותו" וקרא לנאשם לברוח. הנאשם החל ללכת לאחור והשוטר הורה לו לבוא לקראתו, האב אמר לשוטר כי הנאשם יבוא איתו בלי שימוש בטייזר והשוטר החזיר את האקדח לנרתיקו והוביל את הנאשם ואביו לכיוון הניידת. בדרכם לניידת, האב נפל על הרצפה. בשל כך הנאשם קילל את השוטר והחל להשתולל. אחד השוטרים ניסה לאזוק את הנאשם, אשר התנגד למעצר וניסה להימלט. במהלך ניסיונות האיזוק נשך הנאשם את השוטר בידו הימנית והותיר בה סימן זמני.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני במסגרתו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן והורשע. הוסכם כי בעניינו של הנאשם יוכן תסקיר שירות מבחן. לא נערכה הסכמה לעניין העונש.

3. תסקיר שירות המבחן מיום 3.2.20 מלמד כי הנאשם בן 28, רווק השוהה בתנאי מעצר בפקוח אלקטרוני. טרם מעצרו התגורר הנאשם בבית הוריו ועבד במשך כשלוש שנים במוסך. הנאשם ומשפחתו הם ממפוני גוש קטיף. הוא סיים 12 שנות לימוד, חרף קשיים עמם התמודד, שירת בצבא במסלול המיועד לאוכלוסיות מיוחדות, אך לאחר שערק ונדון למאסר, שוחרר מהשירות. לאחר שחרורו מצה"ל עבד הנאשם בתחומים שונים והתקשה לשמור על יציבות תעסוקתית. הנאשם תיאר קשרים טובים עם בני משפחתו. הוריו תיארו בפני שירות המבחן את הקשיים עמם נאלץ הנאשם להתמודד לאורך השנים עקב מאפייניו האישיותיים והקוגניטיביים ותיארו את התנהגותו כנובעת מכעסים מצטברים שלו על גורמי הממסד.

לנאשם ארבע הרשעות קודמות, לרבות בעבירות אלימות והפרעה לשוטרי והוא היה בקשר עם שירות המבחן גם במסגרת תיקים קודמים וגם במסגרת הליך המעצר, אך התקשה לשתף פעולה באופן מלא עם הליכים טיפוליים שהוצעו לו. הנאשם הביע התנגדות להשתלב בקבוצה טיפולית במסגרת המעצר וכל ניסיונות שירות המבחן לשקף לנאשם והוריו את מוקדי הסיכון הקיימים עבורו, ובכלל זה מאפייני אישיותו האימפולסיביים, נהדפו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ממוקד בתסכול הנובע מהיותו נתון בתנאים מגבילים לאורך זמן, הוא לקח אחריות חלקית על המעשים המתוארים בכתב האישום המתוקן וטען כי לא שמע את בקשת השוטרים לעצור את רכבו וכי הסתתר מאחר וחשש מפני השוטרים וחש מאוים מפניהם. שירות המבחן התרשם מנטייה של הנאשם לטשטש ולהפחית מחומרת מעשיו, תוך השלכת האחריות להסלמת האירוע על התנהלות השוטרים ונקיטת עמדה קורבנית ומרחיקה מעצמו. הוא התקשה לגלות אמפתיה לשוטרי שבו פגע והתקשה להתבונן באופן ביקורתי על מעשיו. מהיכרות קודמת של שירות המבחן עם הנאשם, ידוע כי בתקופת נעוריו עשה הנאשם שימוש באלכוהול ובסמים, אך לפני שירות המבחן טען כעת כי אינו משתמש בסמים או באלכוהול מזה כשנה ואף מסר בדיקת שתן אחת בשירות המבחן, שנמצאה נקיה משרידי סם. אף על פי כן ביקש הנאשם לצאת למפגשים של עמותת A.N ולצד זאת שלל נזקקות טיפולית אחרת וסירב להצעה להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם אישיות לא בשלה, וכי לאור המורכבות בחייו שעמה נאלץ להתמודד לאורך השנים, הוא פיתח קושי לווסת ולשלוט על דחפיו התוקפניים במצבי קונפליקט. שירות המבחן ציין כי התנאים המגבילים שבהם נתון הנאשם במסגרת תיק זה, נחווים כגורמי הרתעה משמעותיים. חרף התרשמות מקיומה של נזקקות טיפולית, לנוכח העדר הכרה ומודעות לדפוסיו האלימים ושליטת נזקקות טיפולית נמנע שירות המבחן מהמלצה שיקומית בענין הנאשם, העריך כי ענישה מוחשית לצד עונש מותנה, יהוו עבורו גבול ברור ומרתיע מפני ביצוע עבירות נוספות בעתיד והמליץ להוסיף פיצוי כספי למתלון והתחייבות להימנע מעבירות.

4. השוטר פאדי נג'ר, נפגע העבירה, הגיש הצהרת נפגע בה תיאר את התקיפה שתקף אותו הנאשם, תיאר כי חווה כאבים, סבל מדימום וטופל במוקד הרפואי, כי התברר שיש לו דלקת והוא קיבל תרופות לטיפול בה. להצהרת הנפגע צורפו המסמכים הרפואיים ותמונות הנשיכה.

5. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין חודשי מאסר ספורים לשמונה- עשר חודשי מאסר בפועל, ביקשה לגזור על הנאשם עשרה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי לנפגע העבירה. ב"כ המאשימה הדגישה את הערכים המוגנים באמצעות העבירה ואת שלילת הנזקקות הטיפולית מצד הנאשם וכן הדגישה את מאפייניו האישיותיים של הנאשם, המהווים גורם סיכון להישנות העבירות.

6. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם או לחלופין לגזור עליו מאסר בעבודות שירות, תוך שהדגיש את צערו העמוק של הנאשם על מעשי העבירה, את נסיבות חייו הקשות של הנאשם והטראומה שחווה עם פינוי המשפחה מביתה שבגוש קטיף כשהנאשם היה כבן 12 שנים. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את פרק הזמן שבו שהה הנאשם במעצר ולאחר מכן בתנאים מגבילים.

7. הנאשם בדברו האחרון הביע התנצלותו בפני נפגע העבירה שנכח באולם בית משפט, אמר כי מעצר הבית כשלעצמו מהווה עונש קשה עבורו.

מתחם העונש ההולם

8. עבירת תקיפת השוטר שביצע הנאשם נועדה להגן על שלמות גופו של אדם, על ביטחונם של שוטרים ואנשי אכיפת החוק ועל יכולתם למלא את תפקידיהם בצורה בטוחה וללא חשש.

עבירת הפרה הוראה חוקית נועדה להגן על שלטון החוק והסדר הציבורי.

9. מעשיו של הנאשם לא תוכננו מראש ולא בוצעו בצורה מתוככמת במיוחד, ואולם הנאשם היה מודע לכך שהפר את מעצר הבית שהוטל עליו, ונהג בעזות מצח של ממש ובזלזול בוטה בחוק וברשויות האכיפה שעה שהפר אותו זמן קצר בלבד לאחר שהוטל, ונדרשה תעוזה רבה מצדו כדי להמשיך ולברוח מהשוטרים לאחר שהבחינו בו.

10. מידת האלימות שהפעיל הנאשם כלפי השוטר היתה בינונית. מעשיו היו עלולים לגרום נזק קבוע אולם למרבה המזל, החבלה שגרם הסתיימה בסימן זמני בלבד.

תמונות החבלה אינן נעימות למראה ואין מדובר בנשיכה שטחית או קלה.

אמנם בהצהרת נפגע עבירה נכתב כי התפתחה לקורבן העבירה דלקת, ואולם במסמכים הרפואיים שצורפו, נכתב כי אין סימנים של זיהום, והשוטר עצמו הבהיר כי לא נזקק לביקור נוסף במרפאה ואף לא הגיע לביקורת שנקבעה לו כעבור יומיים מיום שחרורו, כך שניתן להסיק שמדובר בחבלה שגם אם היא מכוערת וכואבת, היא חבלה שחלפה.

11. בחינת הפסיקה מלמדת, כי בגין מעשים דומים הוטלו, ככלל, עונשים הכוללים רכיב מהותי של מאסר בפועל או בעבודות שירות. ראו רע"פ 1860/07 **נחמני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 14.6.07); רע"פ 8172/10 **גזאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 18.11.10); רע"פ 2065/14 **אבו מדינה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 9.6.14); רע"פ 4182/14 **עידאת נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 9.7.14); עפ"ג (מרכז) 21174-07-14 **עיסא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 9.12.14); עפ"ג (מחוזי י-ם) 35822-07-17 **ברנבר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 7.11.17).

12. לנוכח האמור לעיל, בשים לב לעובדה כי תקיפת השוטר נעשתה תוך כדי הפרת הוראה חוקית, וליתר נסיבות ביצוע

העבירה, מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לחמישה- עשר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ובמקרים המתאימים פיצוי לנפגעי העבירה.

העונש המתאים לנאשם

13. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו בביצוע העבירות שהיה בה משום חיסכון בזמן שיפוטי. עם זאת, קשה לומר כי הנאשם מקבל אחריות מלאה על מעשיו, וכפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, הוא תולה את התנהגותו בגורמים חיצוניים, ובהם גם התנהגות השוטרים. עובדה זו מלמדת כי הנאשם אינו מבין באופן מלא את הפסול שבמעשיו, היא מקימה חשש שהנאשם ישוב ויעבור עבירות ומחייבת מתן משקל ממשי לשיקולי הרתעה אישית.

14. שיקולים אלה מתחדדים לנוכח עברו הפלילי של הנאשם. לנאשם ארבעה רישומים פליליים קודמים בעבירות החזקת סמים, שימוש ברכב בלי רשות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות ופירוק חלקים מרכב. הוא נידון בעבר לעונשי שירות לתועלת הציבור ומאסרים מותנים. אף על פי כן נראה שההליכים שהתנהלו נגדו והעונשים שהוטלו עליו לא הרגיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות, שבעת הסלימו ברף חומרתן.

15. הנאשם סובל מקשיים אישיים, קוגניטיביים ורגשיים שונים, אשר אינם עולה כדי ליקוי נפשי או קוגניטיבי כהגדרתם בחוק העונשין, ואף אינם מתקרבים לכך. הגם שככלל יש מקום להתחשב בקשיים שכאלה בעת קביעת העונש המתאים לנאשם, לא ניתן להימנע מלהתייחס לעובדה, כי דווקא מאפיינים אישיותיים אלה מובילים להתנהגות אימפולסיבית, התמקדות של הנאשם במחירים האישיים שהוא משלם על המעשים וחוסר יכולת לראות את חומרת מעשיו, ועל כן הם מהווים גורם סיכון, שמעצים את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית.

16. הדברים נאמרים ביתר שאת בשעה ששירות המבחן התרשם מקיומה של נזקקות טיפולית ממשית אצל הנאשם, אך לצידה - מחוסר תובנה של הנאשם לקיומה של נזקקות זאת, שלילת הצורך בטיפול מצדו וממילא חוסר שיתוף פעולה עם הליכים טיפוליים שהוצעו לו. למרבה הצער, גם הוריו של הנאשם אינם רואים את הצורך בטיפול וכפי שעולה מתוך התסקיר ומתוך עובדות כתב האישום, הם מזדהים עם תפיסותיו ביחס להתנהלות גורמי הממסד. משכך, מובן כי סביבתו הקרובה של הנאשם אינה יכולה להוות גורם מרסן ומפחית סיכון עבורו.

17. הנאשם שהה במעצר פרק זמן ארוך של כחודשיים. תחילה נעצר ביום 28.7.19 ושחרר ביום 1.8.19. לאחר שהפר את תנאי השחרור נעצר שוב ביום 8.8.19 ושהה במעצר עד ליום 24.9.19. החל ממועד זה שהה הנאשם במשך כחמישה חודשים נוספים במעצר בפיקוח אלקטרוני. מתוך תסקיר שירות המבחן עולה כי תנאי השחרור מכבידים על הנאשם ומהווים, כשלעצמם, סוג של עונש עבורו.

18. מכלול הנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירה מחייבות לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם. הגם שאת תקופת המאסר שאגזור ניתן לבצע, ככלל, בדרך של עבודות שירות, אין בעונש של מאסר בעבודות שירות כדי להלום מכלול הנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירה, ובכלל זה אין בו כדי לבטא את משקלם

של שיקולי המניעה וההרתעה האישית.

19. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שמונה חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 28.7.19 עד יום 1.8.19 ומיום 8.8.19 עד יום 24.9.19.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב למאסר ביום 19.4.20 עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירה של הפרעה לשוטר או הפרת הוראה חוקית.

ד. פיצוי למתלונן, עד תביעה 3 בכתב האישום המתוקן בסך 1,500 ₪. הפיצוי ישולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.4.20 והבאים עד ל- 1 בכל חודש עוקב. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד מלוא יתרת הפיצוי לפירעון מיידי.

20. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

21. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ז' אדר תש"פ, 03 מרץ 2020, במעמד הצדדים.